

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 81. Socinianæ hæresis progressus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

„res, totaque Universitas Parisiensis in-
 „telleximus, Regiæ Aulæ non ita pri-
 „dem in favorem seditiosorum hæreti-
 „corum, atque in publicæ tranquill-
 „tatis perturbatorum gratiam edictum
 „ad normam generalis veniæ conce-
 „ptum, quod præfatæ Universitati, ac
 „Reipublicæ Christianæ oppido perni-
 „ciosum est, fuisse porrectum: hæc con-
 „siderantes humillime supplicamus, ut,
 „priusquam ad hujus edicti, ac Regii
 „diplomatis promulgationem proceda-
 „tis, præcipere velitis, ut præfati Ora-
 „tores audiantur, hacque ratione ube-
 „rius suas rationes, ac studia exponere
 „valeant. „ Equidem Senatus hunc
 libellum acceptabat, ac Facultatis pre-
 cibus deferre paratum sese exhibebat;
 cum autem Rex binis literis Senatum,
 ut hoc edictum ad acta referret, jussif-
 set, tandem etiam hic consensit, ad-
 dita tamen hac declaratione, quod Se-
 natus ad id nonnisi temporum injuria
 fuisset compulsus.

§. LXXXI.

Socinianæ hæresis progressus.

Interim Socini hæresis, de qua jam
 alibi meminimus, ab Anno Christi
 millesimo quingentesimo sexagesimo
 primo ingentes in Polonia progressus
 fecerat; hujus enim impiæ sectæ fau-
 tores

Bbb 3

Sæcl. XVI.
A.C. 1562.

tores in hoc regnum irrepenti, ibique spuriam Ecclesiam erigendi viam nanciscebantur, ubi etiam quasdam, ut supra retulimus, Synodos intra Poloniæ fines celebrabant, ut veritatem impugnantes suis erroribus auctoritatem conciliarent: plura autem alia ejusmodi conventicula in Historiæ progressu referemus. Ceterum Sociniana hæc hæresis in hoc sæculo velut potentissimum venenum quamplurimas urbes, atque innumeram ferme hominum multitudinem inficiebat, & quantumvis illius dogmata omnino infusa sacris literis aperte adversarentur, atque ab universali traditione invicte impugnarentur, nihilominus absque omni oppositione, quamvis omnium abominationi esse debuissent, passim tradebantur; illæ enim oppositiones, quæ contra illa movebantur, vix controversiæ nomen merentur, quapropter impia hæc dogmata acceptabantur velut totidem veritates omnino dignæ, ut in illarum obsequium intellectus captivaretur, ac voluntas ad consensum flecteretur: insuper propugnabantur illæ ab innumeris Viris alias eruditione claris, qui calamos suos in utiliori labore, aut saltem usu Viris, qui Christiano nomine gloriantur, minus indigno exercere potuissent.

§. LXXXII.